

॥ ४१ ॥ प्रघसावाक्यं विशस्ये मामिति मध्ये श्लोकद्वयं प्रक्षिप्तमिति कतकः ॥ पिंडकान्मांसं खंडान्विवादोऽनया सहेति शेषः ॥ ४२ ॥ शूर्पणखीयमन्या ॥ ४३ ॥ अजा
मुखसदृशमुखवत्या प्रघसयेत्यर्थः ॥ ४४ ॥ निकुंभिलानाम लंकायाः पश्चिमभागवर्तिनी भद्रकाली तां नृत्यामः तत्समीपं गत्वा नृत्यामः ॥ सुरसुतोपमा देवकन्योपमा ॥ रोदिति

गात्राण्यपि तथा शीर्षं खादेयमिति मेमतिः ॥ ततस्तु प्रघसानामराक्षसीवाक्यमब्रवीत् ॥ ४१ ॥ कंठमस्यानृशं सायाः पीडयामः किमा
स्यते ॥ निवेद्य तां ततो राज्ञो मानुषीं सामृतेति च ॥ नात्र कश्चिच्च संदेहः खादतेति सवक्ष्यति ॥ ततस्त्वजामुखीनामराक्षसीवाक्यमब्रवीत्
विशस्ये मां ततः सर्वान्समान्कुरुत पिंडकान् ॥ विभजामततः सर्वा विवादो मे न रोचते ॥ ४२ ॥ पेयमानीयतां क्षिप्रं माल्यं च विविधं व
हु ॥ ततः शूर्पणखीनामराक्षसीवाक्यमब्रवीत् ॥ ४३ ॥ अजामुख्याय दुक्तं वै तदेव मम रोचते ॥ सुराचानीयतां क्षिप्रं सर्वशोकविना
शिनी ॥ ४४ ॥ मानुषं मांसमासाद्य नृत्यामोऽथ निकुंभिलां ॥ एवं निर्भर्त्स्यमाना सीता सुरसुतोपमा ॥ राक्षसीभिर्विरूपाभिर्धैर्यमु
त्सृज्य रोदिति ॥ ४५ ॥ इत्यार्षे श्रीम० वा० सु० चतुर्विंशः सर्गः ॥ २४ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ अथ तासां वदंतीनां परुषं दारुणं बहु ॥
राक्षसीनामसौम्यानां रुरोद जनकात्मजा ॥ १ ॥ एवमुत्तवातु वै देही राक्षसीभिर्मनस्विनी ॥ उवाच परमत्रस्ता बाष्पगद्गदया गिरा ॥ २ ॥
न मानुषी राक्षसस्य भार्या भवितुमर्हति ॥ कामं खादत मां सर्वानकरिष्यामि वो वचः ॥ ३ ॥ साराक्षसी मध्यगता सीता सुरसुतोपमा ॥
न शर्मले भेशोकार्ता रावणेनेव भर्त्सिता ॥ ४ ॥ वेपतेस्माधिकं सीता विशंती वांगमात्मनः ॥ वने यूथपरिभ्रष्टा मृगी कोकैरिवार्दिता ॥ ५ ॥

अरुदत् ॥ ४५ ॥ अर्णवमानः ॥ इति रामाभिरामेश्रीरा० वा० सु० चतुर्विंशः सर्गः ॥ २४ ॥ ॥ ७३ ॥ परुषं वदंतीनां वचः श्रुत्वेति शेषः ॥ १ ॥ पूर्वसर्गोक्तरीत्यो
क्ता मनस्विनी पातिव्रत्ये दृढमनाः ॥ २ ॥ कामं खादतेति ॥ अयं सर्वः सीताप्रलापो गृहीतमनुष्यशरीरतया नटवदनुकरणरूप इति बोध्यं ॥ ३ ॥ शर्म न लेभे इव शोकार्तेव ॥ ४ ॥
आत्मनो गंगं विशंतीव भीत्या अतिसंकुचितशरीरा कमठवदभूदित्यर्थः ॥ कोकैर्वृकैः ॥ ५ ॥